

Joga Vašišṭa Sara

ODABRANI
STIHOVI

VAŽNO UPOZORENJE!

**Materijal je namenjen ličnoj upotrebi!
Sva prava zadržana.**

**Nijedan deo ove knjige ne može se
objavljivati, postavljati na
internetu ili deliti s drugima bez
prethodne pismene dozvole od
strane vlasnika autorskih prava.**

Joga
Vašišṭha Sara

odabrani stihovi

II prerađeno i ispravljeno izdanje

Prevod sa engleskog:

Aleksandar Dramićanin

Konsultant na prevodu:

Zoran Denić

Beograd

jul 2018.

Joga Vašišta Sara

(odabrani stihovi)

II prerađeno i ispravljeno izdanje

Izdavač: A R U N A

Beograd

Lektura i korektura:

Aleksandar Dramićanin

Distribucija i plasman:

A R U N A

064/15-77-045

064/195-18-56

Štampa:

Štamparija „Zuhra”, Beograd

Tiraž:

300 primeraka

CIP - Каталогизacija u publikaciji
Народна библиотека Србије, Београд

233-24

JOGA Vašista Sara : odabrani stihovi / prevod sa engleskog
Aleksandar Dramićanin. - 2. prerađeno i ispravljeno izd. - Beograd
: Aruna, 2018
(Beograd : Zuhra). - 45 str. ; 17 cm

Tiraž 300.

ISBN 978-86-86073-94-5

COBISS.SR-ID 259393036

PREDGOVOR

Engleska verzija Joga Vašišta Sare temelji se na prevodu Svamija Surešanande, Bagavanovog poklonika, koji je u Palgatu osnovao ašram pod imenom Vigjana Ramanejam. On je na malajam jezik preveo Joga Vašištu, kao i nekoliko drugih dela *Bagavana Šri Ramane Maharšija*. Joga Vašišta je u nastavcima štampana u časopisu „Planinski Put”, koji je Šri Ramanašram objavljivao od 1969. do 1971. godine, a sada je objavljena u obliku knjige, zbog veće preglednosti.

UVOD

Brihat (Velika) Joga Vašišta ili Joga Vašišta Maha Ramajana, kako se još naziva, delo je od oko 32.000 sanskritskih dvostiha koji se tradicionalno pripisuju Valmikiju, autoru Šrimad Ramajane. To je dijalog između Mudraca Vašište i Šri Rame, u kome je izložena Advaita (doktrina o nedualnosti) u svom čistom obliku *ađate* (doktrine o nekreaciji), sa živopisnim pričama između dijaloga. Ovo grandiozno delo sažeo je pre nekoliko vekova Abinanda Pandita, pandit iz Kašmira, na 6.000 dvostiha, koji se zovu *Lagu Joga Vašišta*. Ono je remek-delo samo po sebi, kao i originalni, Brihat.

Bagavan Šri Ramana Maharši često se pozivao na Joga Vašištu, a šest dvostiha je čak uvrstio u svoj *Dodatak četrdeset stihova* (stihovi od 21. do 27.).

Dalje sažimanje ovog dela davno je načinio nepoznati autor, na oko 230 dvostihova, podeljenih u 10 poglavlja, pod nazivom **Joga Vašišta Sara** (Srž Joga Vašište), čiji je prevod ovde predstavljen prvi put. Ovaj tekst je kao rudnik zlata, koji uvek može da se iščitava i da se nad njim meditira.

Izdavač

PRVO POGLAVLJE

BESTRASNOST

1. Pozdrav mirnoj blistavosti, beskrajnoj i neograničenoj prostorom, vremenom itd., - čistoj svesti koja se može spoznati samo iskustvom.

2. Ovaj sveti spis može da proučava samo onaj koji shvata: „Vezan sam a želim da budem slobodan“, kao i onaj koji nije potpuna neznalica, te onaj koji je već spoznao Istinu.

3. Sve dok Vrhovni Gospod nekoga konačno ne blagoslovi, taj neće pronaći ni pravog Gurua, niti pravi sveti spis.

4. Kao što se čamac umiruje, o, Rama, delovanjem čamdžije, tako se i metod za prelazak preko okeana samsare uči povezivanjem s velikim dušama.

5. Najbolje sredstvo protiv dugotrajne bolesti samsare je ispitivanje „Ko sam ja? Čija je ova samsara?“, koje u potpunosti leči.

6. Ni dana ne treba provesti na mestu koje ne poseduje drvo mudrog znalca Istine, što daje ukusno voće i obezbeđuje hladovitu senku.

7. Mudracima se treba obratiti čak i ako ne podučavaju, jer i njihovi neobavezni razgovori u dobrom raspoloženju sadrže mudrost.

8. Društvo mudraca pretvara prazninu u punoću, smrt u besmrtnost i nevolje u blagostanje.

9. Ako bi se mudraci brinuli jedino o svojoj sreći, kod koga bi oni, koji su izmučeni patnjama samsare, potražili utočište?

10. Ono što se daje, o, dobra dušo, dostojnom učeniku, koji je postao nevezan, stvarna je mudrost; to je istinski smisao svetih spisa, a takođe i sveobuhvatna mudrost.

11. Uobičajeni metod prenosa znanja se koristi samo da bi se očuvala tradicija. Čista svest proizilazi isključivo iz jasnoće učenikovog razumevanja.

12. Gospod se ne može videti pomoću svetih tekstova ili Gurua. Sopstvo se vidi jedino Sopstvom, uz čist um.

13. Sve veštine koje čovek stekne gube se zbog nedostatka vežbanja, ali ova veština mudrosti postepeno raste, kada se jednom stekne.

14. Kao što se ogrlica smatra izgubljenom ako na nju zaboravimo, pa kad je pronađemo uvidimo grešku, tako se i Sopstvo dostiže (kada je zabluda otklonjena) uz pomoć reči Gurua.

15. Zaista je nesrećna osoba, koja, nesvesna svog Sopstva, uživa u čulnim objektima, isto kao osoba koja prekasno uvidi da je hrana koju je pojela bila otrovna.

16. Razvratnik koji, čak i pošto shvati da su objekti sveta varljivi, još uvek razmišlja o njima, običan je magarac, a ne čovek.

17. Čak i najmanja misao baca čoveka u tugu. Kada je oslobođen svih misli, on uživa u nepomućenom blaženstvu.

18. Kao što doživljavamo zabludu da je proteklo stotine godina u snu koji je trajao sat vremena, tako doživljavamo i igru *maje* (iluzije) u budnom stanju.

19. Srećan je onaj čovek čiji je um uravnotežen i oslobođen od vezanosti i mržnje, i koji na ovaj svet gleda kao običan posmatrač.

20. Onaj koji je dobro razumeo kako da napusti sve ideje prihvatanja i odbacivanja i koji je dostigao svest koja se nalazi u najvećim dubinama srca – stiće veliku slavu u životu.

21. Po raspadu tela prestaje da postoji etar (svest), ograničen srcem. Ljudi nepotrebno jadikuju misleći da je Sopstvo umrlo.

22. Kada se vrčevi razbiju, prostor unutar njih postaje neomeđen. Isto tako, kada telo prestane da postoji, Sopstvo ostaje večno i nedirnuto.

23. Zaista nema ničeg što se rađa ili umire, bilo gde, u bilo koje vreme. To se samo Brahman pojavljuje u prividnoj formi sveta.

24. Sopstvo je beskrajnije od prostora; ono je čisto, suptilno, neraspadljivo i plemenito. Kao takvo, kako može da bude rođeno i kako može da umre?

25. Sve je mirno, Jedno bez početka, sredine ili kraja, za šta se ne može reći da je postojeće ili nepostojeće. Znaj ovo i budi srećan.

26. O, Ramo, zaista je plemenitije lutati ulicama među izopštenima i prositi sa zemljanom posudom u ruci, nego živeti život koji je ogrezao u neznanju.

27. Nijedna bolest, otrov, nevolja, niti bilo koji drugi jad na svetu, ne stvara ljudima više patnje nego glupost, koja je nastala u njihovim telima.

DRUGO POGLAVLJE

(NE) STVARNOST SVETA

1. Kao što se veliki okean mleka umirio kada je planina Mandara (kojom su ga Deve i Asure uzburkale) prestala da podrhtava, tako se i iluzija samsare okončava kada se um smiri.

2. Samsara izranja kada um postaje aktivan, a nestaje kada se on umiri. Stoga, smiri um, kontrolišući dah i podsvesne želje (*vasane*).

3. Ova bezvredna samsara se rađa iz čovekove mašte i nestaje kad se mašta raspline. Bez imalo sumnje, ona je potpuno beznačajna.

4. Prestajemo da se bavimo idejom da je naslikana zmiya živa kada shvatimo istinu. Slično tome, samsara prestaje da postoji (kada se spozna Istina) makar i nastavila da se pojavljuje.

5. Ovaj istrajni duh samsare, koji je tvorevina obmanutog čovekovog uma i uzrok njegovih patnji, nestaje kada čovek duboko promisli o njemu.

6. O, Ramo, priroda *maje* je takva da donosi ushićenost kroz sopstveno uništenje; njena priroda je zagonetna; ona prestaje da postoji čim je posmatramo.

7. Dragi dečaće, zaista je čudesna *maja* koja obmanjuje ceo svet. Ona je ta zbog koje se Sopstvo ne primećuje iako prožima sve telesne udove.

8. Šta god da vidimo, to zapravo ne postoji. Sve je kao mitski grad Gandarva (fatamorgana) ili opsena.

9. Ono što se ne vidi, ali je u nama, večno je i neuništivo Sopstvo.

10. Baš kao što se drveće pored reke ogleda u vodi, tako se svi različiti objekti odražavaju u ogromnom ogledalu naše svesti.

11. Ova tvorevina, koja je samo igra svesti, nastaje kao i zabluda da je konopac zmija (usled neznanja), i nestaje onda kada imamo ispravno znanje.

12. Iako ropstvo zapravo ne postoji, osnažuje ga želja za svetovnim užicima. Kada ta želja zgasne, ropstvo slabi.

13. Kao što se talasi podižu iz okeana, nepostojan um se podiže iz ogromnog i postojanog prostranstva Vrhovnog Sopstva.

14. Zbog toga što um uvek, po sopstvenom nahodjenju, svašta zamišlja, ova magična predstava sveta projektuje se u budnom stanju.

15. Ovaj svet, iako nestvaran, deluje kao da je stvaran i uzrok je patnje, tokom čitavog života, osobe koja obitava u neznanju, baš kao što se

dete plaši duhova koji ne postoje.

16. Onaj koji nema znanje o vrednosti zlata primećuje samo narukvicu. On uopšte nema predstavu da je u pitanju zlato po svojoj suštini.

17. Slično tome, gradovi, kuće, planine, zmiје, itd., zasebni su predmeti u očima čoveka koji je u neznanju. Sa apsolutne tačke gledišta ovaj objektivni (svet) je sam subjekt, Sopstvo; on nije odvojen (od Sopstva).

18. Svet je pun patnje za čoveka koji je u neznanju, a prepun blaženstva za mudrog. Svet je mračan za slepog čoveka, a sjajan za onoga koji ima oči.

19. Blaženstvo osobe koja raspoznaje stvarnost, koja je odbacila samsaru i odrekla se svih mentalnih koncepata, biva sve veće.

20. Kao oblaci koji se iznenada pojave na vedrom nebu i isto tako iščeznu, svet se pojavljuje u Sopstvu i iščezava u njemu.

21. Onaj koji ne razlikuje zrake od Sunca, već shvata da su oni Sunce po svojoj suštini, kaže se da je *nirvikalpa* (osoba koja ne pravi razlike).

22. Baš kao što se za tkaninu, kada se istraži, shvati da nije ništa drugo nego niti, isto tako se vidi da je ovaj svet, kada se pažljivo ispita,

Sopstvo po svojoj suštini.

23. Ovaj opčinjavajući svet izranja kao talas u okeanu nektara i rastvara se u njemu. Kako onda može da se razlikuje od nje (tj. svesti) u centru (tj. kada se pojavi)?

24. Baš kao što se pena, talasi, rosa i mehurići, ne razlikuju od vode, tako se i ovaj svet, koji je nastao iz Sopstva, ne razlikuje od Sopstva.

25. Baš kao što se drvo s plodovima, lišćem, puzavicama, cvetovima, granama, grančicama i korenjem, sadrži u semenu drveta, tako i ovaj manifestovani svet postoji u Brahmanu.

26. Baš kao što se zemljana posuda na kraju vraća u blato, talasi u vodu a nakit u zlato, tako se ovaj svet, koji je nastao iz Sopstva, na kraju vraća u Sopstvo.

27. Zmija se pojavljuje kada čovek ne raspoznaje da je ona konopac i nestaje kada čovek to shvati. Tako se i ovaj svet pojavljuje kada se Sopstvo ne prepoznaje, i nestaje kada se Sopstvo prepozna.

28. Jedini razlog zašto se svet pojavljuje je taj što mi zaboravljamo na nevidljivo Sopstvo. Baš kao što neznanje o konopcu uzrokuje da se pojavi zmija.

29. Baš kao što san postaje nestvaran u budnom stanju, a budno stanje u snu, tako i smrt postaje nestvarna u rođenju i rođenje u smrti.

30. Dakle, sva ova stanja nisu ni stvarna, ni nestvarna. Ona su posledica obmana koje proističu iz određenih prošlih iskustava.

TREĆE POGLAVLJE

OBELEŽJA OSLOBOĐENE

OSOBE

1. Poznavanje Sopstva je vatra koja spaljuje suhu travu želja. To je uistinu ono što se naziva *samadi*, a ne samo uzdržavanje od pričanja.

2. Onaj koji spozna da univerzum nije ništa drugo do svest i ostane potpuno miran, zaštićen oklopom Brahmana, biva uistinu srećan.

3. Jogin koji je dostigao stanje nevezanosti i ostaje uvek ravnodušan, kao pun Mesec, uistinu je Vrhovni Gospod.

4. Onaj koji u najvećim dubinama srca odražava smisao Upanišada koje se bave Brahmanom i koji je netaknut radostima i tugama, ne trpi muke samsare.

5. Baš kao što ptice i druge životinje ne traže sklonište u planini koja je zahvaćena vatrom, tako se ni zle misli nikada ne javljaju onom koji je spoznao Brahmana.

6. Ponekad i mudre osobe, poput onih glupih, naljute druge, ali to čine s namerom da provere njihove sposobnosti vladanja osećanjima,

odnosno da provere koliko nečija ljutnja utiče na njih.

7. Kao što drhtanje tela, izazvano zamišljenom zmijom, traje neko vreme, čak i nakon spoznaje da nema zmiije, tako i posledica privida traje neko vreme, čak i kada se oslobodimo svih zabluda.

8. Kao što kristal nije umrljan onim što se na njemu odražava, tako i onaj koji zna Istinu nije pogođen posledicama svojih postupaka.

9. Čak i kada namerava da obavi neku delatnost u spoljašnjem svetu, onaj koji zna Istinu uvek je okrenut ka unutra i u potpunosti je smiren, poput čoveka koji spava.

10. Jogini, nepokolebljivo uvereni u nedualnu prirodu i umno savršeno mirni, obavljaju delatnosti posmatrajući svet kao da je san.

11. Onaj koji poznaje Istinu, bez obzira na to da li će mu smrt doći danas ili na kraju eona, ne gubi sjaj kao što ne gubi sjaj ni zlato zakopano u blatu.

12. On može da odbaci poistovećenje s telom u Kašiju, ili u kući osobe koja je nedodirljiva (one koja jede pseće meso). On, čovek bez želja, oslobođen je istog trenutka kada je spoznao Brahmana.

13. Onome koji je bez želja Zemlja je, o, Ramo, podjednako beznačajna kao i otisak kravljeg kopita, planina Meru mu izgleda kao

brežuljak, prostor može da sažme u kutiju, a tri sveta mu izgledaju kao vlati trave.

14. Onaj koji poznaje Istinu je poput prazne posude u prostoru: prazan je iznutra i spolja, a u isto vreme je pun iznutra i spolja, kao posuda koja se zaroni u okean.

15. Za onoga koji ne oseća ni dopadljivost niti odbojnost prema objektima koje vidi i čija je delatna uloga u svetu ista kao i onog koji spava, kaže se da je oslobođena osoba.

16. Onaj koji je oslobođen od okova (želja) i čije su sumnje otklonjene, oslobođen je čak i dok se nalazi u telu (*divan mukta*). Iako može izgledati kao da je vezan, on je slobodan. Miran je kao svetiljka na slici.

17. Za onoga koji je lako, kao od šale, odbacio sve sebične sklonosti, pa čak i objekat meditacije, kaže se da je oslobođen iako se nalazi u telu.

18. Onaj koji, poput slepe osobe, ne prepoznaje, odnosno ostavlja daleko iza sebe svoje rođake, koji se užasava vezanosti kao zmije, koji gleda na čulna uživanja kao na zarazu, koji ne obraća pažnju na prisustvo žena kao što ne bi ni na vlat trave, i koji ne vidi razliku između prijatelja i neprijatelja, doživljava sreću u ovom, kao i u drugom svetu.

19. Onaj koji je iz svog uma izbacio sve objekte opažanja i, dostižući savršeni mir, ostao nepomičan kao prostor, netaknut patnjom, oslobođen je čovek; on je Vrhovni Gospod.

20. Čovek plemenitog srca, čije su želje zgasnule, oslobođen je čovek; uopšte nije važno da li obavlja meditaciju ili vrši delatnosti.

21. Ideja o Sopstvu i ne-Sopstvu je ropstvo. Njeno odbacivanje je oslobođenje. Za večno oslobođeno Sopstvo ne postoji ni ropstvo ni oslobođenje.

22. Ako se shvatanjem da objekti opažanja zapravo ne postoje, um potpuno oslobodi (od tih objekata), tada sledi vrhunsko blaženstvo oslobođenja.

23. Najbolji vid oslobođenja je, kažu mudri, iskorenjivanje svih podsvesnih sklonosti; to je takođe i besprekoran metod (dostizanje oslobođenja).

24. Oslobođenje nije s one strane neba, niti u podzemnom svetu, niti na zemlji. Utrnuće uma, proizašlo kao posledica iskorenjivanja svih želja, smatra se oslobođenjem.

25. O, Ramo, ne postoji ni intelekt, ni neznanje, niti um. Ne postoje ni individualna duša (*điva*). Sve je ovo zamišljeno u Brahmanu.

26. Da li se čoveku koji je utemeljen u onome što predstavlja beskrajnu i čistu svest, blaženstvo i nedualnost bez obeležja, javlja pitanje ropstva ili oslobođenja kada vidi da nema drugog entiteta?

27. O, Ramo, um je, sopstvenom aktivnošću, sam sebe vezao. Kada je miran, on je slobodan.

ČETVRTO POGLAVLJE

RASTVARANJE UMA

1. Svest, koja je u biti nepodeljena, kad zamišlja objekte želja i trči za njima, naziva se um.

2. Iz ovog sveprisutnog i svemogućeg Vrhovnog Gospoda, pojavila se, kao mreškanje u vodi, moć zamišljanja odvojenih predmeta.

3. Baš kao što vatru koju raspiruje vetar taj isti vetar gasi, tako i ono što nastaje iz mašte, mašta sama uništava.

4. Um je stvorila mašta zbog zaborava. Kao što neko iskusi doživljaj smrti u toku sna, um prestaje da postoji kada se pažljivo istraži.

5. Shvatanje da je Sopstvo ono što zapravo nije Sopstvo, posledica je pogrešnog razumevanja. Shvatanje da je stvarno ono što je nestvarno, o, Ramo, znaj da pripada umu.

6. „To je on“, „ja sam to“, „to je moje“. Od takvih misli je sačinjen um, koji nestaje onda kad čovek duboko promisli o ovim lažnim predstavama.

7. U prirodi uma je da prihvata određene stvari, a odbacuje druge. To je ništa drugo do ropstvo.

8. Um je tvorac sveta; um je individua (*puruša*); smatra se da je učinjeno jedino ono što se čini umom, a ne ono što je učinjeno telom. Ruka kojom čovek grli suprugu ista je ona kojom grli i svoju kći.

9. Um je uzrok, odnosno proizvod objekata opažanja. Tri sveta zavise od njega. Kada on nestane, s njim nestaje i svet. Potrebno je uložiti napor u njegovo isceljenje, odnosno pročišćenje.

10. Um je okovan svojim urođenim sklonostima (*vasanama*). Kada je bez njih, on je slobodan. Stoga, o, Ramo, učini da brzo, putem razlučivanja, dosegneš stanje lišeno svih sklonosti.

11. Isto kao što tračak oblaka stvara senku Mesecu, ili mrlja mastila zaprlja okrečen zid, tako i zao duh želje prlja unutrašnje biće.

12. O, Ramo, onaj koji umom, okrenutim unutra, prinosi sva tri sveta, poput suve trave, i baca ih u vatru znanja, postaje oslobođen od zabluda uma.

13. Kada neko zna pravu istinu o prihvatanju i odbacivanju i ne razmišlja ni o čemu, već obitava u samom sebi, napuštajući sve, tada njegov um iščezava.

14. Um je užasan kada se nalazi u budnom stanju, blag je u stanju snevanja, tup u dubokom snu i mrtav kada se ne nalazi ni u jednom od ova tri stanja.

15. Baš kao što se prah kataka semena nakon taloženja prljavštine u vodi rastvori u njoj, tako se i um, nakon uklanjanja svih utisaka, rastapa u Sopstvu.

16. Um je samsara, ali je i ropstvo takođe. Um pokreće telo, baš kao što vetar njiše grane drveta.

17. Savladaj prvo svoj um kao što se pritiska dlan o dlan, škrguće zubima i izvrću udovi pomoću udova.

18. Zar budalu nije stid da hoda svetom kako joj se prohte i da priča o meditaciji kad nije u stanju da pobedi čak ni svoj um?

19. Jedini Bog koga treba osvojiti je um. Pobjeda nad njim vodi ka dostignuću svega. Bez pobjede nad njim svi drugi napori su jalovi.

20. Biti neuznemiren osnova je blaženstva (Šri). Čovek time dostiže oslobođenje. Za ljudska bića je čak i osvajanje sva tri sveta, a da ne osvoje um, jednako beznačajno poput vlati trave.

21. Druženje s mudrima, oslobađanje od mentalnih sklonosti, samoispitivanje i kontrola disanja sredstva su za savladavanje uma.

22. Onome koji nosi kožnu obuću i sama zemlja kao da je prekrivena kožom. Tako je i za um, koji je nepodeljen, svet preplavljen nektarom.

23. Um postaje vezan kroz misli „Ja nisam Brahman”; a potpuno se oslobađa kroz misli „Ja sam Brahman”.

24. Kada se um napusti, odnosno kada iščezne, rastvara se i sve ono što je dualno ili pojedinačno. Ono što preostane nakon toga je Vrhovni Brahman, miran, večan i oslobođen od patnji.

25. Nema ničeg što bi moglo da se uporedi sa najuzvišenijim zadovoljstvom koje oseća osoba čistog uma, koja je dostigla stanje čiste svesti i prevazišla smrt.

PETO POGLAVLJE

UNIŠTENJE PODSVESNIH SKLONOSTI

1. O, Ramo, ispitivanje prirode Sopstva, ili „Ko sam ja?“, vatra je koja spaljuje seme zlog drveta, koje je um.

2. Baš kao što vetar ne povije puzavice nacrtane na slici, tako i patnje ne mogu da uznemire onog čije je razumevanje utemeljeno u postojanosti i uvek odraženo u ogledalu ispitivanja.

3. Oni koji znaju Istinu, obznanjuju da se znanje sastoji u ispitivanju istine Sopstva. Ono što treba da znamo sadrži se u njemu, kao slast u mleku.

4. Onome koji je spoznao Sopstvo putem ispitivanja, Brahma, Višnu i Šiva su objekt saosećanja.

5. Onome koji je sklon upornom traženju odgovora na pitanje: „Šta je ovaj beskrajni univerzum?“ i „Ko sam ja?“, ovaj svet postaje potpuno nestvaran.

6. Baš kao što se onome koji poznaje prirodu fatamorgane ne pojavljuje ideja o stvarnoj vodi kad opaža fatamorganu, tako se ni osobi

koja je uništila neznanje spoznajom da je sve Brahman, ne pojavljuje nijedna podsvesna sklonost.

7. Iskorenjivanjem podsvesnih sklonosti ili kontrolom disanja, um prestaje da bude um. Praktikuji ono što ti se dopada.

8. O, čista dušo, ako budeš negovao druženje s mudracima i proučavao istinske spise, dostići ćeš stanje Vrhovne Svesti, ne za nekoliko meseci, već za nekoliko dana.

9. Podsvesne sklonosti iščezavaju kada se čovek druži s mudracima, odbacuje sve misli o samsari i ne zaboravlja na to da telo mora umreti.

10. O, Ragava, čak i neznalice upornošću svog ubedenja pretvaraju otrov u nektar i nektar u otrov.

11. Kada se telo smatra stvarnim, onda ono služi svrsi tela, ali kada se vidi da je nestvarno, ono postaje nalik prostoru, odnosno nebitno.

12. O, Ramo, dok ležiš na mekanom krevetu tvoje telo iz sna svuda luta. Ali gde je u budnom stanju to telo?

13. Baš kao što ugledan muškarac izbegava bliskost sa ženom koja dodiruje pseće meso, tako bi se trebalo odreći misli „ja-sam-telo”, čak i po cenu da sve izgubimo.

14. Kada učenik razmišlja samo o Brahmanu, miran i oslobođen od patnji, njegov egoizam nestaje sam od sebe.

15. Ako čovek u svemu uvidi jedinstvo stvari, uvek će biti spokojan, iznutra skladan i čist kao prazan prostor, bez osećaja „ja”.

16. Ako čovek ima unutrašnji sklad, čitav svet će biti skladan, ali ako je iznutra uzavreo, tj. uznemiren, ceo svet će biti usijana masa.

ŠESTO POGLAVLJE

MEDITACIJA NA SOPSTVO

1. Ja, čista, neuprljana i beskonačna Svest izvan iluzije, posmatram ovo telo koje dela kao na telo druge osobe.

2. Um, znanje, čula, itd., igra su Svesti. Nestvarni su a privid da postoje javlja se samo zbog nedostatka uvida.

3. Netaknut nevoljama, prijatelj svekolikom svetu koje obitava u blagostanju, bez misli o postojanju i nepostojanju, živim oslobođen od patnje.

4. Pasivan sam, lišen želja, čist kao nebo, oslobođen od žudnje, spokojan, bezobličan, večan i nepomičan.

5. Sada sam jasno shvatio da su pet elemenata, tri sveta i ja sâm, čista Svest.

6. Ja sam iznad svega toga; svuda sam prisutan; ja sam poput prostora; ja sam ono što zaista postoji; ne mogu da kažem ništa više sem ovoga.

7. Neka me zamišljeni talasi univerzuma uzdižu ili spuštaju. Ja sam okean beskonačne Svesti i u meni ne postoje ni usponi niti padovi.

8. Kako je čudesno to što se u meni, beskonačnom okeanu Svesti, talasi *điva* (individualnih duša) stvaraju, malo se zabavljaju i iščezavaju, u skladu sa svojom prirodom.

9. Svet koji je nastao zahvaljujući mom neznanju isto je tako i nestao u meni. Sada neposredno doživljavam svet kao najviše blaženstvo svesti.

10. Klanjam se sebi, koji se nalazim u svim bićima, a večno slobodno Sopstvo u meni obitava kao unutrašnja svest.

SEDMO POGLAVLJE

METOD PROČIŠĆENJA

1. O, Ragava, spolja budi aktivan, ali iznutra pasivan, spolja budi delatelj, ali iznutra nedelatelj, i na taj način igray svoju ulogu u svetu.

2. O, Ragava, napusti iznutra sve želje, budi oslobođen vezivanja i sklonosti uma, spolja budi delatelj i na taj način igray svoju ulogu u svetu.

3. O, Ragava, prihvati razumevanje, koje se sastoji u napuštanju svih objekata kontemplacije, živi u svom Sopstvu, oslobođen čak za života (*đivan-mukta*), i na taj način igray svoju ulogu u svetu.

4. Spali šumu dvojstva plamenom uverenja: „Ja sam ta jedinstvena Čista Svest” i budi srećan.

5. Čvrsto si vezan sa svih strana idejom „ja sam telo”. Preseci tu vezu mačem znanja „ja sam svest” i budi srećan.

6. Odričući se vezanosti za ne-Sopstvo, doživljavajući svet kao nepodeljen i potpun, koncentrisan i s pažnjom okrenutom iznutra, ostani u stanju čiste Svesti.

7. Ostani uvek čista Svest, koja je tvoja stalna, tj. istinska priroda, izvan stanja budnosti, snevanja i dubokog sna.

8. O, moćno naoružani, budi uvek oslobođen od mentalnih koncepata kao srce stene, ali ne bezosećajan kao ona.

9. Ne budi ono što se shvata, niti onaj koji shvata. Napusti sve koncepte i ostani ono što jesi.

10. Otkloni jedan po jedan koncept, i um umom, pa obitavaj u Sopstvu. Zar je to toliko teško, o, sveti čoveče?

11. Odrubi svoj um, koji se zbog svojih briga usijao, pomoću uma koji je proučavanjem spisa postao oštar kao nož.

12. O, Ragava, šta imaš sa ovim inertnim i glupim telom? Zašto se osećaš nesrećnim i bednim zbog njegovih radosti i patnji?

13. Postoji ogromna razlika između mesa, krvi, itd., koji sačinjavaju telo i tebe, otelotvorenja svesti! Znajući ovo, zašto ne napustiš ideju o Sopstvu u ovom telu?

14. Najobičnije znanje da je ovo telo poput komada drveta ili grumena zemlje, omogućava čoveku da spozna Vrhovno Sopstvo.

15. Kako je čudno da su na stvarnog Brahmana ljudi zaboravili, a da im ono nestvarno, što je *avidja* (neznanje), izgleda vrlo stvarno, doslovno im se nameće.

16. Opet, čudno je da, dok je Vrhovni Brahman zaboravljen od ljudi, oni se čvrsto drže ideje „ovo je moje”, što se naziva „*avidja*”.

17. Kada radiš svoj posao, radi ga bez vezivanja, isto kao kristal koji odražava objekte što se nalaze pred njim, ali ga ne dotiču.

18. Ubeđenje da je sve Brahman dovodi čoveka do Oslobođenja. Zato u potpunosti odbaci ideju o dualnosti, koja je neznanje. Odbaci je u potpunosti.

OSMO POGLAVLJE

OBOŽAVANJE SOPSTVA

1. Ako udaljiš (razdvojiš) sebe od tela i spokojno obitavaš u Svesti, postaćeš jedno, jedina Stvarnost, a sve ostalo izgledaće ništavno, poput trave.

2. Nakon što spoznaš ono čime spoznaješ ovo (svet), okreni um unutra i tada ćeš jasno videti (tj. spoznati) blistavost Sopstva.

3. O, Ragava, ono čime raspoznaješ zvuk, ukus, oblik i miris, spoznaj ga kao svoje Sopstvo, Vrhovnog Brahmana, Gospoda nad gospodima.

4. O, Ragava, ono u čemu bića trepere, ono što ih stvara, znaj da je to Sopstvo tvoje stvarno Sopstvo.

5. Odbacivši, kroz razumevanje, sve ono što se može označiti kao „ne-istina”, a ono što preostane kao čista Svest smatraj svojim stvarnim Sopstvom.

6. Znanje nije odvojeno od tebe, a ono što znamo nije razdvojeno od znanja. Prema tome, nema ničeg drugog osim Sopstva, ničeg što je odvojeno od njega.

7. „Sve što Brama, Višnu, Šiva, Indra i ostali uvek čine, činim ja, otelotvorenje Svesti” - razmišljaj na ovaj način.

8. „Ja sam celokupan univerzum. Ja sam neprolazno Uzvišeno Sopstvo. Ne postoji ni prošlost ni budućnost izvan mene” - razmišljaj na ovaj način.

9. „Sve je Brahman, čista Svest, Sopstvo svega, nedeljivo i nepromenljivo” - razmišljaj na ovaj način.

10. „Ne postoji ni ja, niti bilo šta drugo. Samo Brahman postoji svuda, uvek ispunjen blaženstvom” – smireno meditiraj na ovo.

11. Osećati onog koji opaža i ono što se opaža, zajedničko je svim bićima koja imaju telo, ali Jogin obožava Jedno Sopstvo.

DEVETO POGLAVLJE

ISPOLJAVANJE SOPSTVA

1. Kada ovaj skup tela, čula, itd., dela po svojoj volji, tada izranja ideja „ja sam to”. To je *điva* (ego) umrljana prljavštinom neznanja.

2. Kada je van svake sumnje jasno da je priroda svega sveprožimajuća Svest, slična prostoru, *điva* se gasi, kao svetiljka bez ulja.

3. Kao zalutali bramin, koji napušta svoju plemenitost i prihvata život *šudre*, Gospod preuzima na sebe ulogu *đive*.

4. Baš kao što dete vidi utvare nastale u njegovoj mašti, tako i glupa *điva*, zbog obmane, stvara ovo nestvarno telo i vidi ga odvojenim od sebe.

5. Dete u glinenom slonu zamišlja pravog slona i igra se s njim; tako i čovek u neznanju zamišlja telo, itd., kao Sopstvo i bavi se svojim aktivnostima.

6. Slika zmijske ne pobuđuje strah kada se uvidi da je samo slika. Slično tome, kada se *điva* - zmijska jasno shvati, onda nema ni patnje, niti uzroka patnje.

7. Kao što se zmija, koja nam se priviđa u vencu, utopi u njega, tako se osećaj odvojenosti, koji se rađa iz Sopstva, utapa u Sopstvo.

8. Premda nam se narukvice, itd., pojavljuju kao mnoštvo, budući da su napravljene od zlata, one su jedno. Slično tome, iako postoji mnogo oblika, Sopstvo je zapravo jedno.

9. Kao telesni organi i razni oblici od gline (tj. glineno posuđe), nedualnost se javlja kao dualnost (tj. mnoštvo), u formi pokretnih i nepokretnih objekata.

10. Isto kao što se jedan lik odražava kroz mnoge likove, u kristalu, u vodi, giju (pročišćenom maslacu), ili u ogledalu, tako se i jedno Sopstvo odražava u mnogim intelektima ili umovima.

11. Baš kao što se nebo čini da je umrljano prašinom, dimom i oblacima, tako i čisto Sopstvo, u dodiru sa osobinama *maje*, izgleda kao da je uprljano njima.

12. Baš kao što metal u dodiru s vatrom poprima osobine vatre, tj. postaje topao, tako i čula, itd., u dodiru sa Sopstvom stiču odlike Sopstva.

13. Baš kao što nevidljivi Rahu postaje vidljiv kada ga obasja mesec, (tj. dolazi u dodir s mesecom), tako se i Sopstvo spoznaje doživljavanjem objekata opažanja.

14. Kada se voda i vatra dodirnu, poprimaju odlike jedna druge. Tako, kada se Sopstvo i pasivno telo sretnu, Sopstvo izgleda kao ne-Sopstvo, a ne-Sopstvo izgleda kao Sopstvo.

15. Baš kao što vatra na širokoj vodenoj površini gubi svoje odlike, tako i Svest, u dodiru sa nestvarnim i inertnim, izgleda kao da gubi svoju stvarnu prirodu i postaje inertna.

16. Sopstvo u telu se može ostvariti samo uz napor, kao šećer iz trske, ulje iz semena susama, vatra iz drveta, puter iz kravljeg mleka i gvožđe iz rude.

17. Kao što se nebo vidi u nelomljenom kristalu, tako se vidi Vrhovni Gospod prirode svesti, tj. obitava u svim objektima.

18. Baš kao što sunčev odsjaj u ogledalu osvetljava druge stvari, tako i odsjaj Sopstva u čistim umovima osvetljava druge stvari.

19. Ono u čemu se ovaj prekrasni univerzum pojavljuje, kao zmijski konopcu, večno je svetleće Sopstvo.

20. Sopstvo nema početka ni kraja. Ono je nepromenljivo Postojanje i Svest. Ono manifestuje prostor, ono je izvor *đive* i više je od najvišeg.

21. Sopstvo je čista Svest, večna, sveprisutna, nepromenljiva i samoobasjana kao svetlost sunca.

22. Sveprisutno Sopstvo, osnova svega, ne razlikuje se od blistave Svesti, kao što se ne razlikuje ni toplota od vatre. Ono može samo da se doživi (ne može se znati).

23. Čista Svest, bez intelekta, Vrhovno Sopstvo, svetlost svega, nedeljivo, koje sve prožima iznutra i spolja, čvrsta je potpora svega.

24. Sopstvo je apsolutna Svest. Ono je čista svesnost, nedodirljiva, oslobođena od svih ideja prihvatanja ili odbacivanja, i neograničena prostorom, vremenom ili vrstom.

25. Baš kao što vazduh u univerzumu prožima sve, tako i Sopstvo, Gospod, obitava bestelesan u svemu.

26. Svest koja postoji na površini Zemlje, u ornamentima, na nebu i u Suncu, takođe postoji i u crvima koji su učaureni pod zemljom.

27. Nema ni ropstva niti oslobođenja, ni dualnosti niti nedualnosti. Postoji samo Brahman, uvek blistav kao Svest.

28. Svesnost je Brahman; svet je Brahman; različiti elementi su Brahman; ja sam Brahman; moj neprijatelj je Brahman; moji prijatelji i rodbina su Brahman.

29. Ideja o svesti i objektu svesti je ropstvo; sloboda od nje je oslobođenje. Svest, objekat svesti i sve drugo je Sopstvo; to je suština svih

filozofskih sistema.

30. Postoji samo svest; ovaj univerzum nije ništa drugo do svest; ti si svest; ja sam svest; svetovi su svest - to je zaključak.

31. Ono što postoji i što svetli, odnosno ono što je očigledno da postoji, sve je Sopstvo; ono što izgleda kao da sija (zapravo) ne postoji. Jedino Svest sija sama po sebi. Ideje o onome koji zna i onom što se zna samo su prazne teorije.

DESETO POGLAVLJE

NIRVANA

1. Vrhovno Blaženstvo ne može da se doživi kroz dodir čula s njihovim objektima. Najuzvišenije stanje je ono u kome je um uništen usredsređenim ispitivanjem.

2. Blaženstvo koje nastaje iz dodira čula sa njihovim objektima je bezvredno. Dodir sa čulnim objektima je ropstvo; a sloboda od njih je oslobođenje.

3. Dostigni čisto stanje između postojanja i nepostojanja i zadrži se u njemu; ne prihvataj i ne odbacuj unutrašnji ili spoljašnji svet.

4. Uvek se oslanjaj na tu istinsku stvarnost između osećajnosti i inertnosti, koja je beskrajan prostor poput srca.

5. Vera u onoga koji zna i ono što se zna naziva se ropstvo. Onaj koji zna vezan je onim što zna; on je oslobođen kada nema ničeg što treba da zna.

6. Napuštajući ideje o onom koji vidi, viđenom i samom opažanju (vidu), zajedno s podsvesnim željama (*vasanama*) iz prošlosti, meditiramo na Sopstvo, prvobitno svetlo koje je osnova vida.

7. Meditiramo na večno Sopstvo, svetlost nad svetlostima, koje se nalazi između dve ideje o postojanju i nepostojanju.

8. Meditiramo na Sopstvo svesti, koji je najbolji plod svih naših misli, svetiljci svih sjajnih objekata i najudaljenijih granica svih iskustvenih predmeta.

9. Meditiramo na nepromenljivo Sopstvo, našu stvarnost, blaženstvo koje se pojavljuje u umu, zbog bliskog kontakta između onoga koji vidi i viđenog.

10. Ako neko meditira na stanje koje dolazi na kraju budnog stanja i uranjanja u san, neposredno će doživeti večno blaženstvo.

11. Stanje koje je nalik steni, kad su sve misli nepomične, i koje se razlikuje od budnog stanja i sna, najuzvišenije je stanje za svakoga.

12. Kao glina u glinenom vrču, Vrhovni Gospod, koji je postojanje, nalik prostoru, svest i blaženstvo, postoji svuda neodvojen od stvari.

13. Sopstvo svetli kao beskrajni okean svesti, uzburkan talasima misli.

14. Kao što okean nije ništa drugo do voda, celokupan svet stvari nije ništa drugo do svest koja se širi na sve strane sveta kao beskrajni prostor.

15. Brahman i prostor su slični po svojoj nevidljivosti, sveprisutnosti i neuništivosti, ali Brahman je pritom i svest.

16. Postoji samo jedan bestelesan i dubok okean čistog nektara, sladak, blažen i nalazi se posvuda.

17. Sve ovo je uistinu Brahman; sve je Atman. Ne deli Brahmana na „ja sam jedno”, a „ovo je nešto drugo”.

18. Čim se spozna da je Brahman sveprožimajući i nedeljiv, otkriva se da je ova beskrajna samsara Vrhovni Gospod.

19. Onaj koji spozna da je sve Brahman uistinu postaje Brahman; ko ne bi bio besmrtni kad bi pio nektar?

20. Ako si mudar, postaćeš Brahman takvim uvidom; a ako nisi, čak i da ti se ponovo govori, te reči bi bile beskorisne kao žrtvene ponude bačene u pepeo.

21. Čak i ako si spoznao pravu istinu, moraš stalno vežbati. Voda neće postati čista pukim izgovaranjem reči „kataka” (vrsta voća).

22. Ako je neko čvrsto ubeđen: „Ja sam uzvišeno Sopstvo koje se zove neprolazni Vasudeva”, oslobođen je. U suprotnom, on će ostati vezan.

23. Otklonivši sve kroz „ne-to”, „ne-to”, preostaje Vrhovno Biće (doslovno: *stanje*) koje se ne može odstraniti. Pomisli „ja sam To” i budi srećan.

24. Uvek znaj da je Sopstvo Brahman, jedan i celovit. Kako može to što je nedeljivo biti razdeljeno kroz „ja sam onaj koji meditira” i „ovo drugo je objekat meditacije”?

25. Kada čovek misli „ja sam čista svest”, to se zove meditacija, a kada se čak i ideja o meditaciji zaboravi, to je *samadi*.

26. Stalni tok mentalnih koncepata koji se odnose na Brahmana, bez osećaja „ja”, postignut kroz intenzivnu praksu samoispitivanja (*gjane*), ono je što se naziva *samprađnata samadi* (meditacija s konceptima).

27. Čak i ako duvaju razorni vetrovi koji nagoveštavaju kraj eona (*kalpi*); čak i ako se svi okeani sjedine, i dvanaest sunaca izgori istovremeno, svejedno je. Ne postoji zlo koje može da zadesi onoga čiji je um iščezao.

28. Ta svest, koja je svedok rasta i propadanja svih bića, znaj da je besmrtno stanje vrhovnog blaženstva.

29. Svaka pokretna ili nepokretna stvar uopšte, samo je objekat vizualizovan umom. Kada je um uništen, dualnost (tj. mnoštvo) više se ne opaža.

30. Ono što je nepromenljivo, blagородno i spokojno, to u čemu ovaj svet postoji, ono što se ispoljava kroz promenljive i nepromenljive objekte - to je jedina svest.

31. Pre odbacivanja kože zmija se prema njoj odnosi kao prema sebi, ali kada je u svom leglu jednom odbaci, više je ne posmatra kao deo sebe.

32. Onaj koji je transcendirao i dobro i zlo, ne uzdržava se, kao ni dete, od zabranjenih dela zbog osećaja greha, niti čini ono što je propisano osećajem zasluge.

33. Baš kao što je statua deo stuba (tj. kameni blok), čak ako i nije isklesana u njemu, tako i svet postoji u Brahmanu. Stoga, Vrhovno Stanje nije praznina.

34. Baš kao što se za stub kaže da u njemu nema statue kad nije isklesana, tako se i za Brahmana kaže da je praznina dok u njemu ne postoje utisci o svetu.

35. Baš kao što se za mirnu vodu može reći da sadrži ili ne sadrži talase, tako se i za Brahmana može reći da sadrži ili ne sadrži svet. On nije ni praznina ni postojanje.

Sa praksom samoispitivanja
po učenju Šri Ramane Maharšija
možete se upoznati u
“Vedanta joga” centru
Kontakt telefon: 060 4032261

Knjige iz Advaita Vedante

1. Ramana Maharši: Ko sam ja? (Kako spoznati sebe?)
2. U zagrljaju crvenog brega - Ramana Maharši (odlomci iz knjige Pol Brantona - "U potrazi za tajnom Indijom")
3. Mudrosti Advaita Vedante - Ramana Maharši
4. Pet himni Šri Arunačali - Ramana Maharši
5. Joga Vašišta Sara - odabrani stihovi
6. Učenje Ramane Maharšija - Artur Ozborn
7. Maha Joga - upanišadsko nasleđe u svetlu učenja Bagavana Šri Ramane - Lakšmana Šarma
8. Atma Vičara - put samoispitivanja po učenju Šri Ramane Maharšija

<https://aruna.rs/edicija/ramana-maharsi-advaita-vedanta.html>

Distribucija i plasman knjiga

A R U N A

064 15 77 045

www.aruna.rs

aruna@aruna.rs

Fejsbuk stranica:
/IzdavacAruna/

Prodajno mesto:
Prodavnica Maslina
Beograd, ul. Katanićeva 2
(kod Hrama Svetog Save)

Dobro nam došli!